

בש"פ 9465/17 - מדינת ישראל נגד אלראזי זובידאת

בבית המשפט העליון

בש"פ 9465/17

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: אלראזי זובידאת

בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום לפי סעיף
62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ד בכסלו התשע"ח (12.12.17)

בשם המבקשת: עו"ד דגנית כהן-ויליאמס

בשם המשיב: עו"ד איתי כהן

החלטה

1. לפניי בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 17.12.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ עמוד 1

כתב האישום והליכים קודמים

2. ביום 19.12.2016 הוגש לבית המשפט המחוזי בנצרת כתב אישום המייחס למשיב עבירות של רכישה ונשיאת נשק, ירי בנשק, איומים וגרימת חבלה. לפי המתואר בכתב האישום רכש המשיב שלא כדין תת מקלע ותחמושת מתאימה (להלן: הנשק). ביום 9.12.2016 הוביל המשיב ברכבו את הנשק. במהלך הנסיעה, עקף רכב אחר את רכבו של המשיב (להלן: הרכב העוקף). בתגובה לכך, דלק המשיב אחרי הרכב העוקף וחסם את דרכו. בשלב זה, ירד המשיב מרכבו כשהוא אוחז בנשק ומכוון אותו לעבר נהג הרכב העוקף ואז היכה ברכב העוקף באמצעות הנשק. לאחר דין ודברים שהתפתח בין המשיב לנהג הרכב העוקף, חדל המשיב ממעשיו ונהג הרכב העוקף המשיך בדרכו. המשיב המשיך בנסיעתו עד לצומת הכניסה לדבוריה, שם פנה פניית פרסה, נעצר באמצע הנתיב וחסם אותו. המשיב יצא מרכבו וירה מספר יריות באוויר. בהמשך לכך, המשיך המשיב בנסיעתו, ושב וחסם את הנתיב באותו הצומת ובאותו האופן. המשיב יצא מרכבו כשהוא אוחז בנשק, כיוון אותו אל עבר נהגים שחלפו בכביש, והחל לירות לכיוונם של שני רכבים חולפים. בשלב זה, התקרב אל הצומת רכב נוסף. המשיב כיוון את נשקו לכיוון רכב זה. שני נוסעי הרכב הנוסף אשר נשאו אקדחים ברישיון חשו מאוימים, ועל-כן דרכו את נשקם, יצאו מרכבם וצעקו למשיב לזרוק את נשקו. המשיב לא שעה לקריאתם וניסה לדרוך את נשקו. תוך כדי כך, נפלה המחסנית מנשקו של המשיב והוא נמלט לרכבו. נוסעי הרכב השני, אשר חששו כי המשיב מנסה להצטייד בתחמושת נוספת לשם ביצוע ירי לעברם, פתחו לעברו בירי ופצעו אותו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בית המשפט המחוזי קיבל את הבקשה וקבע כי מתקיימות ראיות לכאורה להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו, וכן קבע כי מתקיימות בעניינו עילת מעצר סטטוטורית ועילת מעצר שעניינה סכנה לשלום הציבור. בית המשפט הוסיף כי אין חלופה, טובה ככל שתהיה, שתאיין את מסוכנותו של המשיב.

4. בהמשך לכך, ומשלא הסתיים משפטו של המשיב לאחר תשעה חודשים, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו בתשעים ימים נוספים (בש"פ 7135/17). בהחלטה מיום 19.9.2017 האריך בית משפט זה (השופט ד' ברק-ארז) את מעצרו של המשיב בתשעים ימים, החל מיום 19.9.2017, או עד למתן פסק דין בעניינו, לפי המוקדם מבניהם.

5. ביום 11.1.2017 הוקרא כתב האישום, ובדין מיום 20.4.2017 החלה פרשת התביעה ונשמעו עדויותיהם של שבעה עדי תביעה. ביום 25.4.2017 הופנה התיק לגישור, וביום 29.6.2017 הוחלף ייצוגו של המשיב. בהמשך לכך, העלה סנגורו החדש של המשיב טענות רבות הנוגעות לחומרי החקירה, וטענותיו נדונו בבית המשפט המחוזי ובבית משפט זה (בש"פ 6274/17).

ביום 22.10.2017 הגיש בא-כוח המשיב בקשה לביטול דיוני הוכחות שנקבעו ליום 23.10.2017 וליום 30.10.2017, וזאת על מנת למצות את הליך קבלת חומרי החקירה ולימוד החומר. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה באופן חלקי וביטל רק את הדיון שנקבע ליום 23.10.2017. לדיון שהתקיים ביום 30.10.2017 התייצבו שני עדי תביעה, אולם המשיב התנגד לעדותו של העד הראשון וביקש משפט זוטא. בקשתו של המשיב התקבלה ועדותם של השניים לא נשמעה. ביום 6.11.2017 החל משפט הזוטא, ובו ביום נשמעה עדות המשיב ועד נוסף. המשך הדיון וסיכומי הצדדים נקבעו ליום 13.12.2017, זאת בין היתר בשל ישיבת גישור שנקבעה. עם זאת, מאחר שעד ההגנה הודיע כי לא יוכל

הבקשה דן

6. המבקשת טוענת כי המעשים אשר מיוחסים למשיב בכתב האישום מעידים על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. כמו כן טוענת המבקשת כי עברו הפלילי של המשיב, הכולל עבירות אלימות ונשק, מצביע אף הוא על מסוכנותו. עוד טוענת המבקשת כי העובדה שלא היה בעונש המאסר המותנה אשר היה מוטל על המשיב בכדי להרתיעו מעידה כי אין לו מורא מהחוק. לבסוף נטען, כי ההליך העיקרי מתנהל באופן סביר, וכי העיכובים בו אינם נובעים מהתנהלות המבקשת.

המשיב מתנגד לבקשה וטוען כי מאז שנעצר השתנו הנסיבות והמסוכנות הנשקפת ממנו פחתה, בין היתר עקב חתונתו. המשיב ביקש כי לכל הפחות אורה שיערך תסקיר מעצר בעניינו לבחינת אפשרות שחרורו לחלופת מעצר.

דין והכרעה

7. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, יש להביא בחשבון, בין היתר, את פרק הזמן אשר חלף מאז נעצר הנאשם, קצב התקדמות ההליך, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, חומרת העבירה המיוחסת לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט והמלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: בש"פ 4084/15 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 8 (25.6.2015); בש"פ 5456/15 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (17.08.2015); בש"פ 4251/17 מדינת ישראל נ' זאודי, פסקה 7 (18.6.2017)).

8. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך למסקנה כי יש להיעתר לבקשה. אשר למסוכנות הנשקפת מהמשיב - מעובדות כתב האישום עולה לכאורה כי מסוכנותו של המשיב נמצאת ברף העליון. על-פי הנתען, המשיב יצא למסע ממושך בו איים בנשק על אזרחים חפים מפשע ואף ירה לעבר חלקם, וזאת ללא כל סיבה הנראית לעין. מעשים אלו מלמדים לכאורה על מסוכנות כללית וגבוהה לציבור בכללותו ועל חוסר יכולת לצפות את מעשיו של המשיב ואת תוצאותיהם. לכך יש להוסיף כי למשיב יש עבר פלילי אשר מחזק אף הוא את החשש מפני מסוכנותו.

אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי בעניינו של המשיב אשר נמשך למעלה משנה, דומה כי אין לתלות את האשם לכך דווקא במבקשת. ההליך מתעכב בין היתר עקב חילוף הייצוג של המשיב, הגשת בקשות לגילוי מסמכים מטעמו וניהול משפט זוטא. אדגיש כי איני מביעה כמובן כל ביקורת על התנהלות זו או על קיומו של משפט זוטא, אך יש בכך כדי להסביר את העיכוב. מכל מקום עולה כי בשלב זה ההליך אינו קופא על שמריו ואינו חורג מן הסביר.

מן האמור לעיל עולה כי יש להיענות לבקשה, ומשכך אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום החל מתאריך 17.12.2017 או עד למתן פסק דין בת"פ 37879-12-16, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התשע"ח (13.12.2017).

שׁוֹפֵט
